

קונטרס אחרון

להבין מ"ש בשער היחודים פ"ב דע"י תורה שלא
 בכוונה נבראים מלאכים בעולם היצירה ושם
 הביא מהזהר פ' שלח דלית קלא דאתאביד כו' בר
 קלא דאורייתא וצלותא דסליק ובקע כו' והנה מכוונת
 התפלה נבראו מלאכים בעולם הבריאה כמו מכוונת
 התורה ובלא כוונה נדחית למטה לגמרי כמ"ש בזהר
 פ' פקודי דרמ"ה ע"ב גו רקיע תתאה כו' דאקרין צלותין
 פסילאן כו' וע"ש פ' ויקהל דר"א ע"ב אי היא מלה
 כדקא יאות כו'. אך ההפרש בין תורה לתפלה שלא
 בכוונה מובן מאליו כי לימוד התורה הוא מבין ויודע
 מה שלומד דבלא"ה לא מיקרי לימוד כלל רק שלומד
 סתם בלא כוונה לשמה מאהבת ה' שבלבו בבחי'
 גילוי רק מאהבה המסותרת הטבעית אך אינו לומד
 שלא לשמה ממש להתגדל כו' דהא לא סליק לעילא
 מן שמשא כמ"ש בפ' ויחי דרכ"ג ע"ב והיינו משום
 שמחשבתו וכוונתו הן מתלבשות באותיות הדבור
 ואינן מניחות אותן לסלקא לעילא וה"נ בתפלה שלא
 בכוונה שמחשב מ"ז (אלא מפני שכוונתו לשמים
 לכך יש לה תיקון בקל לחזור ולעלות כשמתפלל
 בכוונה אפי' תפלה אחת מלוקטת מתפללות כל השנה
 כמ"ש במק"מ פ' פקודי)